

ikke forsvarligt. Sagen er netop den, at vi kende Forsvarsplanen, vi kende Forsvaret, vi have drøftet, hvorledes det efter vor Mening bør være, vi staa altsaa her paa fast Grund, men jeg vil indrømme, at det ærede Medlem og hans Parti staa ikke paa fast Grund, thi de have aldrig skænket den Sag eller denne Side af Sagen nogen indgaaende Opmærksomhed, saa vidt mig bekendt.

N. Sørensen: Til den ærede Ordfører vil jeg sige, at det lyder noget underligt, naar han nu her udtaler, at de forskellige Meninger, som det nuværende Flerstal her i Salen har om Fæstningen, spille slet ikke nogen Rolle ved Behandlingen af Bevillingerne til Vedligeholdelsesudgifterne. Jeg synes dog, at før man paatager sig en saadan Historie som Kjøbenhavns Befæstning, der bringer saa mange Folger med sig i forskellige Retninger, skulde man være klar over, hvad man vil bruge den til. De to kontraherende Parter, der gennem en Overenskomst overtage den, maa virkelig ogsaa vide, hvad Meningen er med den, om den skal udbannes videre, om hele vort Forsvar skal grundlægges paa den, eller om det — som Folketingets højtærede Formand, det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds, udtalte i Gfsteraret — er Meningen, at vi i den nærmeste Fremtid mulig ogsaa skulle til at forhandle om at nedlægge den, for derefter maa vi dog virkelig rette vore Afstemninger. Jeg skulde følge den ærede Ordførers Anvisning og søge en Trøst i den ny Hærløvs i Anledning af de Meddelelser paa det militære Budget, som jeg ønsker, for saa vidt jeg nu var sikker paa, at de kunde komme. Jeg vil imidlertid nu haabe det bedste i den Henseende, jeg vil haabe, at de Herrer maa saa en overordentlig stor Fornøjelse af deres Hærløvs, og at de kunne saa Udgifterne til at gaa ned, men det er dog en Keudsgerning, at der i Nar og ogsaa i forrige Nar er sket en Forhøjelse paa Grund af den ny Hærløvs paa 180,000 Kr. Jeg vil haabe, at disse 180,000 Kr. ville komme igen med Renter, men jeg er ikke sikker paa, at det vil ske. — Jeg vender mig nu til den ærede Ordfører for Højremindretallet, for det rigtige gamle Højremindretal, og skal da sige, at hans Bemærkninger vedrørende Vedligeholdelsesudgifterne til Fæstningen samt til Huse og Bygninger i Almindelighed, glædede mig overordentlig. Hans Betragtning er modsat min, men jeg vil gaa ind paa den i Debliffet. Hans Bemærkninger gif ud paa, at i Nar er det umuligt at undvære saa store Bevillinger som her, fordi der i det forite

Nar var glemt saa meget, som burde været gjort; men næste Nar kan man spare en Del. Nu tvivler jeg ikke om, at Flerstallet i Udvalget slet ikke vil gaa med til vore Endringsforslag i Nar, jeg gaar ud fra, at de to ærede Mindretal, der danne det, have givet hinanden Haandslag paa det. Men saa haaber jeg rigtigst, at vi næste Vinter — hvis det ærede Medlem og jeg ere komne nogenlunde levende over de kommende Valg — ville være hinanden behjælpelige med at saa Vedligeholdelsesudgifterne betydelig ned, thi saa kommer jo netop den Tid, da han mener, at nu kunne vi spare overordentligt. Men dette har dog mindre Betydning. Mere Betydning har den Bemærkning, som det ærede Medlem er fremkommet med angaaende Højremindretallets selvstændige Bemærkninger i Betænkningen, som ganske vist kun indeholde ti Linier, men som have en betydelig politisk Interesse. Jeg kan ikke tro andet, end at der bliver lagt en hel Del Mærke til disse ti Linier, og at Folk ville forlange Bæstet om, hvad der i Virkeligheden staa. Det ærede Medlems Bemærkninger gif ud paa at godtgøre, at hvad han finder forsvarligt, beror ikke paa et subjektivt Skøn. Jeg vil gaa ud fra, at det heller ikke gør det, men at det helt igennem beror paa saglige Grunde, og at det ærede Medlem er saa klar paa hele Militærvæsenet, at han ved til Punkt og Prikke, hvor mange Kroner og Dre der skal bruges til det hele for at holde det i Gang. Men naar det ærede Medlem nu ved det og saa skriver her i Betænkningen, at han og hans Venner have strakt sig saa langt som paa nogen Maade forsvarligt for at muliggøre en regelmæssig Finanslov, saa vil jeg dog spørge det ærede Medlem, hvordan det da vilde være gaaet her i Landet, hvis det andet ærede Mindretal, der staa lige op til det ærede Medlem til venstre, gennem sine Overvejelser ikke var naaet saa vidt, at det netop kunde naa saa højt op, at det naaede den Sum, som det ærede Medlem finder forsvarligt og godt for ham og hans Meningsfæller at gaa ned til? Lad os sætte det Tilfælde, at det andet ærede Mindretal ikke havde anset det for forsvarligt at gaa saa højt, som det er gaaet, men var stoppet op en Del Tusinde, maatte Hundredetusinde Kroner længere nede. Saa vilde ifølge disse Udtalelser det ærede Medlem ikke have fundet det forsvarligt at gaa saa langt ned for derigennem at muliggøre en regelmæssig Finanslov. Det vil altsaa med andre Ord sige, at havde ikke dette Held været til Stede, at det andet Mindretal netop gif saa højt op, som det rigtige gamle Højremindretal